

En liten historik om klubbens första år.

Minnesanteckningar av Göran Claesson.

Så här började det..

Konsumentkooperationen i Stockholm ägde sedan början av 40-talet Skytteholms säteri, som dels skulle ge inblick i jordbruksproduktion ur ett konsumentperspektiv samt dels skapa rehabiliteringsmöjligheter för under krigsåren gengas-skadade chaufförer. Under flera år kom anläggningen att drivas som ett pensionat för huvudsakligen äldre gäster. När den erfarne restaurangmannen Ulf Runström tillträdde som chef 1980 såg han snabbt möjligheter att utveckla verksamheten. Genom att bygga en helt ny kursgård och sedermera också renovera den gamla herrgårdsbyggnaden med anor från Johan Skytte – Gustav II Adolfs lärare m m, skulle man få en modern och högklassig anläggning. Investeringen gick lös på drygt 40 mkr.

Eftersom jag i företagsledningen var ansvarig för bl a Skytteholmsverksamheten stöttade jag den spännande satsningen och såg möjligheten att på de dåvarande jordbruksmarkerna bygga en golfbana, som skulle skapa ännu större attraktivitet åt den nya kursgården.

När jag gick i pension med utgången av 1991 blev jag ombedd av VD Ingemar Nordengren i Fastighets AB Brogatan, som förvaldade Skytteholm att försöka skapa en golfanläggning i stället för det förlustbringande alternativjordbruk, som bedrevs på egendomen.

Kontakt med kommunen och Skanska

Jag presenterade tankarna för Ekerös kommunledning med dåvarande kommunalrådet Inger Linge i spetsen. Kontakter med Skanska som hade markintressen på åspartiet hade lett till ett arkitektuppdrag åt Tommy Nordström - en av Sveriges mest välrenommerade golfbanearkitekter – att skissa på en golfbana, som vi visade upp för kommunen. Större delen av banan var placerad på åspartiet för att dels skapa en intressant golfterräng dels spara så mycket som möjligt av marken till fortsatt jordbruksareal.

Det blev tummen ned från kommunledningen av två skäl.

- ◆ åspartiet var naturhistoriskt värdefullt med bl a en isgrop från cirka 8000 år f Kr (där Tommy ritat ett intressant par tre-hål) och dessutom fanns det arkeologiska fynd som tydde på tidig vikingabosättning inom markområdet.
- ◆ det fanns redan två färdiga golfanläggningar inom kommunen (Drottningholm och Troxhammar) och två andra projekt var på gång (vid Ekerö kyrka och vid Skå kyrka).

Tre klubbar går samman

När vi bildat Skytteholms Golfklubb, där jag själv valts till ordförande, och Tommy Nordström ritat om banan, så att kommunen med stadsarkitekten Bo Björkman som ansvarig tjänsteman kunde godkänna den, tog jag och Annika Norén, styrelseledamot i den nybildade golfklubben och då bokningsansvarig på kursgårdens, kontakt med Hans Paulinder,

ordförande i Mälare GK med långt framskridna planer att bygga en golfbana vid Skå kyrka, och presenterade tankarna på att göra någonting gemensamt.. Han

insåg genast fördelarna med vårt projekt och fick snart sin styrelse och medlemmarna med på en fusion mellan de två klubbarna.

Tillsammans tog vi sedan kontakt med ledningen för Ekerö GK, Harry Carlsson, Mats Yman och Bo Hammarsten, om att också få med dem i klubbild-

ningen. Vid ett medlemsmöte blev också rekommendationen till medlemmarna att gå in i den klubb som fick namnet Mälare GK Skytteholm, Ekerö.

Detta uppmärksammades i Golsverige och blev omskrivet bl a i Svensk Golf, som vid denna tid hade många rapporter om golfklubbar som gått i konkurs. Så här borde man göra för att skapa rejält medlemsunderlag innan man gick igång med alltför optimistiska banbyggen.

Jan-Ivars golfresa till franska Clecy

En milstolpe i golfprojektet vid Skytteholm var en resa påsken 1993 till en golfklubb i Clecy vid franska atlantkusten ungefär där invasionen landsattes 1944, som Jan-Ivar Johansson, klubbpro i gamla Mälare GK, tog initiativ till. Deltagarna var de golffamiljer som kom att bilda kärnan i den nya golfklubben. Under regnvädersdagarna spelade vi golf på banan vi bodde på samt på närliggande golfbanor. Den avslutande ölen ersattes av calvados, som vi efterhand blev veritabla konnässörer på. På kvällarna dryftade vi om vi vågade starta golfbanebygget. Beslutet skulle nämligen fattas när vi kom hem.

I samband med startbeslutet i april 1993 blev jag engagerad som projektledare och anställd av golfklubben. Dessförinnan var det Brogatan, som stått för alla kostnader för att golfbaneprojektet skulle kunna förverkligas.

Den viktiga vägfrågan.

När kommunfullmäktige godkände golfbanebygget vid Skytteholm ställde man som villkor att en ny väg skulle byggas, som ersättning för den krokiga lokalväg som tog sin början vid Nyckelby. Den nya vägen ritade vår konsult, lantmätaren Tor Gunsell, in vid Bergvik på dels Stavsunds och dels Rastaborgs marker. De senare hade strax innan förvärvats av Margareta Wallenius på Menhammars säteri.

Vägförhandlingarna var inte enkla. De boende i Bergvik såg en gigantisk motorväg framför sig men förstod efterhand att ett boende nära en golfbana säkert skulle verka värdeförbättrande på det egna huset. Fick man bara ett trafikljus så att barnen kunde passera över den nya vägen hade man inga invändningar.

Margareta Wallenius och sonen Jonas Kleberg var heller inte entusiastiska. Först när vi kunde påvisa att vägen skulle dras utefter gränsen mot Stavsunds

ägor ställde man sig positiva till den kommande vägförrättningen.

Detaljplanen (som inte var klar!!)

När upphandlingen av golfbanebygget avslutats efter ett ytterst professionellt förarbete av den yrkesskicklige byggledaren Curt Färemo och entreprenören Larssons Golf- och Trädgård i Löddeköpinge med byggchefen Göran Larsson i spetsen och påbörjat transporten med anläggningsmaskiner upp till Skytteholm, fick vi ett konstigt stoppbesked från stadsbyggnadskontoret. Detaljplanen var inte fastställd.

Eftersom kommunstyrelsen just den dagen hade förlagt sitt sammanträde till Skytteholms Herrgård tog jag mig friheten att störa församlingen med en fråga hur detta problem skulle lösas. Raskt fattade man beslutet att markarbeten för byggande av en golfanläggning skulle medges under tiden som stadsbyggnadskontoret utarbetade den slutgiltiga detaljplanen. (Det finns en fortsättning på denna historia nedan.)

Det provisoriska kansliet

Under de första månaderna var vårt kansli inhyst i Skytteholms sk Kontorsvilla, som nu är bostad för Ulf Runström. Med nästan från allra första början var duktiga och alltid glada Britten Björklund och varje ny medlem, som anmälde sig väckte glädje och entusiasm. Brita Högman, kassör i gamla Mälare GK, skötte vår ekonomi genom sin redovisningsbyrå belägen i hennes villa på Herman Ygbergs väg i Bromma. Med henne hade vi daglig kontakt.

När banbygget kom igång fanns också vår nyanställda banchef Per-Olof Ljung i våra lokaler. Han såg snart till att maskinhallen blev byggd och dit flyttade vi med vårt kansli medan vi väntade på att klubbhuset skulle bli färdigt.

Banbyggnadsrekord.

I två avseenden kan man säga att vårt banbygge satte rekord. Kostnaden sex miljoner låg långt under Golf förbundets tumregel om cirka en miljon per hål. Tre faktorer spelade in på ett positivt sätt:

- byggkonjunkturen spelade oss i händerna så att entreprenadsummorna blev låga
- jordbruksmarken gjorde banan lättbyggd och vi kunde t o m under byggnadstiden öppna ett mindre grustag på 17:e hålet där sanden som hittades innehöll exakt det falltal som SGF rekommenderade till greenunderbyggnad och till bunkrar
- Curt Färemos byggledning där han vid varje byggmöte höll stenhård koll på att bygget verkställdes

inom ramen för uppgjord tid, budget och entreprenad.

Det andra rekordet gällde byggtiden. Från start i maj 1993 kunde banan högtidligen invigas den 23 juli 1994 och omedelbart tas i anspråk för det golfspel som alla medlemmar så länge intensivt längtat efter. I och för sig hade säkert banan mått bra av att vila ytterligare några månader men otåliga golfare är inte att leka med.

Festlig invigningsdag.

Torbjörn "småstadspolis" Johnsson var programledare och intervjuade i tur och ordning kommunens representant kommunalrådet Inger Linge, Golfdistriktets ordförande Sven A Svennberg, banarkitekten Tommy Nordström, klubbens ordförande Hans Paulinder och även jag som projektledare fick komma till tals. Alla fick sedan slå en invigningsboll genom ett inramat papper med klubbens logotype (skapad av klubbmedlemmen och konstnären Ingemar Jacobson), som den alltid uppslagsrike Ebbe Carlsson konstruerat. På en sten invid tee på numera 10:e hålet finns en minnesplatta uppsatt.

Programmet inramades av musik och parad av ungdomsorkestern Göta Lejon bestående av 70 käcka drillflickor från Göteborg. På programmet stod också en long driving competition, ledd av Jenny Paulinder, där intäkterna gick till klubbens juniorverksamhet. Framförallt ordnades det en invigningsstävling med kanonstart från varje hål. I fyrbol-

larna hade våra medlemmar en kändis eller klubbpro, som Jan-Ivar värvat, som lagledare. Charlie Norman, Ingela Agardh, Gunwer Bergqvist och Kenta Nilsson var några av de mest namnkunniga. Svensk Damtidning, som tillhörde pressuppbådet, som bevakade invigningen, ringde efter några dagar till vårt kansli och frågade vad Kenta Nilsson egentligen var känd för!

Dagen avslutades med en gigantisk invigningsfest i ett jättepartyält, som monterats upp på gräsplanen mellan Herrgården och vattnet. Över tre hundra klubbmedlemmar och gäster fick njuta av en festmåltid arrangerad av Skytteholmschefen Ulf Runström och dagens hovmästare Monica Parsman allt till tonerna av Ekerö Royal Jazz. För dem som inte valde att bo kvar på Skytteholm ordnades med buss till Brommaplan efter festen.

Ett hinder hotade hela invigningen.

För att komma igång med spel och träning behövde klubben sätta upp ett par provisoriska baracker där nu driving range-parkeringen är belägen. Men byggnadsnämnden sa nej och meddelade att golfspel inte heller fick bedrivas på den nu färdiga golfbanan. Orsak: stadsbyggnadskontoret hade ännu ej utarbetat den detaljplan som var en förutsättning för att anläggningen skulle få tas i bruk. Brandkårssammanträde ordnades mellan klubbens styrelse och kommunledningen med kommunalrådet Inger Linge, kommundirektören och byggnadsnämndens ordförande jämte givetvis den ansvarige stadsarkitekten Bo Björkman. Kommunens representanter förstod snart att en politisk kris var under uppseglande och drog tillbaka sitt byråkratiska beslut – kommunledningen var dessutom inbjuden till invigningen!

Ett nödvändigt klubbhus.

Barackerna i all ära men ett klubbhus behövdes. Efter det lyckade golfbanebygget fick styrelsen medlemmarnas förtroende att inom ramen för en vettig ekonomi besluta om ett klubbhusbygge. Mina erfarenheter från många år i styrelserna för dels Lunds Akademiska Golfklubb och dels Saltsjöbadens Golfklubb hade lärt mig att fyra funktioner skulle tillgodoses:

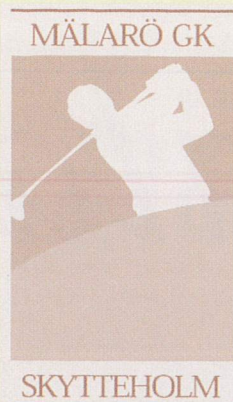
- omklädningsrum med toalett- och duschutrymmen för såväl damer som herrar. Låsbara skåp skulle tillhandahållas i stället för utrymmeskrävande individuella skåp.
- reception och shop med utrymmen för klubbens pro
- kansliutrymmen kompletterade med klubblokal för styrelse och medlemmar

- serveringslokal med begränsade köksutrymmen eftersom vi hade ett serveringsavtal med Skytteholms Kursgård. Exklusiv restaurangverksamhet är det bara en handfull golfklubbar i landet som klarar. Alla har synpunkter på klubbrestaurangen men få använder den fullt ut.

Arkitekt Lars Torstensson, som med känsla för den gamla säterimiljön ritat Skytteholms nya kursgård, besökte tillsammans med Curt Färemo och mig ett antal golfklubbar i stockholmsområdet. Resultatet blev det förnämliga klubbhus, som sedan kunde invigas sommaren 1995 till en kostnad av fyra miljoner där Curt Färemo sin vana trogen klarade den uppgjorda budgeten. Minnesvärd artist vid klubbhusinvigningen var sångerskan Victoria Tolstoy, som engagerats genom klubbmedlemmen Martin Johnssons försorg.

Ett privilegium

har det varit för mig att få arbeta några år med det som nu i mer än fyrtio år varit min hobby. 1996 efterträddes jag av Annika Norén, som med den äran vidmakthållit den fina andan i vår golfklubb. Ett golfprojekt blir inte förverkligat utan att det finns många eldsjälar. Låt mig ta risken att nämna några väl vetande att det finns många fler, som kanske framförallt gjort sina dagsverken sedan jag själv mera på avstånd kunnat följa klubbens lyckliga fortsättning: Hans Paulinder, klubbens förste ordförande, en veritabel entreprenör, samordnare och lagledare. Ebbe Carlsson, outtröttlig totalentusiast för banan, medlemsvärningen och sponsorfrågorna Finn Dobson, hängiven ledare av klubbens tävlingsverksamhet, som också gjort klubben bekväm med datafrågor, skapare av en av GOLF SVERIGES första fint fungerande hemsidor Birgitta Tollgård, tog tag i klubbens viktiga damgolf och Sven Lundin, som med fast hand byggde upp den nu väl fungerande seniorgolfen. Curt Färemo, som tyvärr inte får vara med om 10-årsjubiléet, ovärderlig byggledare för bana och klubbhus till vettiga kostnader. Per-Erik Granlund, klubbens första dataguru har även han tyvärr lämnat oss alldeles för tidigt. Bengt Leffler, förbundsdomare med megaerfarenhet kring bana och regler. Christina Norgren första klubbkommittébasen, viktig för klubbandan. Lennart Lantz som tillsammans med Jan-Ivar skapat grunden för en fin juniorverksamhet. Marianne Westh med många strängar på sin lyra –juniorer, tävlingar, regler, hcp-frågor. Ingemar Nordengren viktig stöttepelare under projektets startskede. Ulf Runström som ofta ställde Skytteholms resurser till klubbens förfogande

Klubbens ordförande

efter Hans Paulinder, har gjort värdefulla insatser. Bengt Andersson, fick tyvärr lämna uppdraget efter ett år på grund av sjukdom. Göran Walldius, iderik men den civila karriären fick ta över. Ove Öster, värdefull som ekonom och administratör. Gunnar Teng, genuin golfentusiast, som lyfter fram idrotten golf och ser värdet av goda träningsmöjligheter.

Klubbens anställda

har varit handplockade. Per-Olof Ljung var med och byggde banan från första dagen. Från sin post som förbundsordförande för SGA (Swedish Greenkeepers Association) hade han värdefulla kontakter när klubben byggde upp sin maskinpark. Yrkesskicklig, har betytt mycket för banans höga kvalitet och har skapat kontakt med vänklubbarna i England. Nuvarande banchefen Anders Carlsson gjorde sin första greenkeeperpraktik hos PO, som också anställde Linus Wikborg, som blev kvar hos oss efter att ha varit med och byggt vår bana från första dagen. Sådant kallas kontinuitet.

Jan-Ivar Johansson, klubbens pro från allra första början, har betytt enormt mycket för klubbens utveckling. Ovan har redan nämnts om den första klubbresan, som då gick till Frankrike. Klubbens juniorer, damer och elitspelare har i Jan-Ivar haft en entusiastisk coach. Hans snygga shop har under åren frestat till många inköp. Annika Noréns betydelse som sammanhållande klubbadministratör har redan nämnts. Liksom Britten Björklund har hon ett uppmuntrande och vänligt ord till alla hur stressande arbetsuppgifterna än har varit. Nyförvärvet Karin Öhlin med fina meriter från Skytteholm fullföljer traditionen med ett medlemsvänligt kansli.

Till sist

vill jag önska Mälare GK Skytteholm lycka till i framtiden. Den fina skrivningen i Svensk Golf, som utnämner golfbanan till en av Sveriges bästa linksbanor är smickrande och förpliktande. Inte minst är klubben att gratulera till de nio nya hålen, som utgör en veritabel utmaning för den mest luttrade golfaren. Mälare GK har ett välförtjänt rykte om sig att vara en av stockholmsområdets bästa golfklubbar.

Göran Claesson